

Cenjeni g. urednik!

Iz naše vasi se še ni nihče spomnil na Vas. Zato Vam pišem to pismo. Doma sem na Draževniku. V šolo hodim na Dobrovo, daleč pa imam tri četrt ure. »Vrtec« zelo rada berem. Imam naročeno tudi »Lučko«. Berem zato rada, ker imam čas. Upam, da ne bo šlo to pismo v koš.

S spoštovanjem Vas pozdravlja Vaša naročnica

Rotar Mimi,

uč. IV. r. lj. š. na Dobrovi pri Ljubljani.

Cenjeni g. urednik!

Še nobenega dopisa nisem brala iz Rakitne, zato sem se odločila, da Vam napišem nekaj vrstic iz našega kraja. Lep je naš kraj in še posebno se ponaša z zdravim podnebjem, zaradi katerega imamo lep počitniški dom, kamor pridejo vsako leto ob šolskih počitnicah otroci iz vseh krajev, da okrevajo in se naužijejo svežega zraka.

»Vrtec« prebiram prav rada, ker mi zelo ugajajo povesti.

Vas pozdravlja

Danica Borštnik,

uč. I. r. v. lj. šole v Rakitni.

Kravica in psiček.

I.

Kravica v hlevu stoji,
ozira se na vse strani,
kdaj prinese kdo sená,
ki ga krava rada ima.

II.

Naš psiček je črn lepo,
po vrtu skače živo,
jaz prav rada ga imam,
časih mu klobaso dam.

Kermavner Marija,

učenka VI. razreda na Ježici.

Spoštovani g. urednik!

Pišem Vam prvo pismo. Doma sem v Štepanji vasi, v šolo hodim pa v Hrušico. Zelo rada prebiram »Vrtec«. Danes

sem Vam tudi prvič poslal uganke, ki so bile zame zelo trd oreh. Zelo bi bil vesel, če bi me zadel žreb. Upam, da to pismo, ki je prvo, ne bo romalo v koš.

Vas iskreno pozdravlja

Godec Janez,

učenec II. razr. v Hrušici pri Ljubljani.

Cenjeni g. urednik!

Oprostite, da Vas tudi jaz nadlegujem z nekaj vrsticami. Saj je to moje pismo prvo iz našega lepega posavskega kraja in zato upam, da ga boste z veseljem sprejeli.

Doma sem v Savljah, v šolo hodim na Ježico, zraven šole je tudi cerkev, ki je posvečena trem svetim, ki so: Kancij, Kocjan in sv. Kancijanila. Savlje je majhna vas, a precej lepa. List »Vrtec« mi je zelo všeč in komaj čakam, da ga prinese g. učiteljica. Zelo rada si belim glavo z ugankami.

Sedaj pa bo za danes dovolj, pa še drugič več, če ne bo pismo romalo v koš.

Vas lepo pozdravlja

Bezeljak Ljudmila,

učenka V. razreda na Ježici.

Spoštovani g. urednik!

Iz Lavrice se menda do sedaj ni še nihče oglasil, zato sem se jaz ojunčila in se prvič oglašam v »Vrtcu«.

Naročnica sem tretje leto na »Vrtec« in ga zelo rada prebiram.

Doma sem iz Daljne vasi pri Lavrici. Obiskujem III. razred meščanske šole pri uršulinkah v Ljubljani.

Prosim, da ne bo moje pismo romalo v koš.

Lepo Vas pozdravlja

Tončka Groznik,

uč. III. razr. mešč. šole pri uršulinkah v Ljubljani.

Dragi gospod urednik!

Pišem Vam prvo pismo in upam, da ga ne boste poslali v Vaš nenasičeni koš.

Doma sem iz Brezovice pri Ljubljani. Tudi Vi, gospod urednik, ste gotovo bili že v naši lepi vasi. Naša hiša je že skoraj na koncu vasi, pet minut od šole in cerkve. Hiša mojega ateka je enonadstropna in tudi gostilno imamo.

Tudi v naši šestrazredni šoli je nekaj naročnikov »Vrtca«.

Vas pozdravlja

Mravlje Dragica,

Brezovica pri Ljubljani.

Spoštovani g. urednik!

To je moje prvo pismo in upam, da ga boste sprejeli. Doma sem iz Praproč, v šolo pa hodim v Štrekljevec.

Zelo rad berem »Vrtec«, ki ga z veseljem prejeman. Tudi z reševanjem ugank imam veliko veselje.

Zdaj bom to slabo pisemce skončal in ga bom na pošto dal. Naj se vozi ali pa nosi, tebe, »Vrtec«, za odgovor prosim.

V upanju, da ne bo šlo moje pismo v koš,

Vas iskreno pozdravlja

Kambič Henrik,

uč. III. razr. na Štrekljencu.

Lastovica.

Na stolpu vrh zvonika
lastovičica sedi
in milo, milo čivka,
oko se ji solzi.

Ubili so mladiče
hudobni ji ljudje
in s tem so prizadeli
bol ji in gorje.

Pečjak Mihaela,

Ljubljana - Bežigrad.

Cenjeni g. urednik!

Sklenila sem, da Vam pišem pismo, obenem pa pošiljam tudi uganke. Izmed vseh časopisov mi najbolj ugaja »Vrtec«. Rada berem povestice, najprej pa pogledam uganke.

Doma sem iz Vrha. Zelo lep razgled imamo po Loški dolini. Obkrožajo jo nizki in visoki griči. Nad Ložem je starodavni grad, ki so ga oropali Turki. Povabim Vas, da pridete ogledat našo faro ali Loško dolino.

Vas in vse naročnike »Vrtca« prav iskreno pozdravlja

Antončič Vera,

uč. VI. razr. ljudske šole v Iga vasi.

Spoštovani gospod urednik!

Iz naše prelepe čateške fare gotovo še niste mnogo slišali. Ojunačiti sem se moral jaz, da Vam napišem kratko pismo. Star sem šele osem let, zato Vam ne morem veliko napisati.

Na Čatežu imamo zelo prijazno gospodično učiteljico. Vsak mesec z veseljem pričakujem »Vrtca«.

Imamo tudi lepo cerkev in šolo. Šolo obiskujem redno. Nad nami pa se na prijaznem gričku dviga cerkva Matere božje na Zaplazu. Vsako leto prihaja k nam veliko izletnikov in romarjev. Zelo bi bil vesel, če bi nas tudi Vi, gospod urednik, obiskali.

Najlepše Vas pozdravlja vdani

Tonček Kotar,

uč. II. razr. osn. šole na Čatežu.

Spoštovani gosp. urednik!

Sklenil sem, da Vam moram pisati pismo. To pismo pa ni veselo, ampak žalostno.

Lansko leto sem v Podturnu izgubil prijatelja, ki sva bila gotovo vsak dan skupaj. Ime mu je bilo Tonček. To se je zgodilo tako: Oče je vzel mlin v najem. Nekoč je sedel v mlinu in zabijal žeblje v les. Tonček je ta čas stal poleg njega in opazoval očetovo delo. Ni pa oče videl, kdaj je Tonček izginil od njega. Šel je k materi in prosil za posodo, da je žejen. Mati mu jo je dala, a mislila je, da je voda v veži. Ker je bila posoda prazna, se je Tonček obrnil in šel pit k vodi. Voda pa je zelo velika. Tonček je posegel bolj po čisti vodi, a glej, prevrnil se je v vodo.

Očeta je zaskrbelo po Tončku, zato je povprašal po njem. Vsak pa je zmajal z glavo. Le Tončkova mati je rekla, da jo je prosil za posodo. Misel pa ji je vedno velela, da je Tonček v vodi. Vseeno je vzel oče kol v roke in brskal po vodi. Komaj je prišel do kraja, kjer je mislil, da je deska, a na vrh je priplaval Tonček. Oh, kako se je oče ustrašil. Prijel ga je in nesel v sobo. Takoj je poslal po zdravnika. Zdravnik je takoj prišel, a vse zaman, Tonček je bil mrtev. Z veliko žalostjo so ga položili na mrtvaški oder.

Tončka so imeli vsi radi. Na mrtvaškem odru je ležal ves okrašen z belimi cveticami, kakor je bila tudi njegova dušica bela.

Bog ga sprejmi med angele. Tonček, prosim te, izprosi zame pri Bogu, da bom tudi jaz prišel enkrat tja gori, kjer si ti.

Tisovec Franc,

uč. V. razr. v Toplicah pri Nov. mestu.